

[H. C. Hansen.]

de samme, som finansministeren havde afvist.

Jeg kan ikke se, at indenrigsministeren og trafikministeren kunne undlade at godkende disse lån, når den effektive rente var markedsrenten. Denne bemærkning gør jeg for en ordens skyld, selvom man kan anstille sine betragtninger over, at een minister afviser lånebetingelser som dem, der her er tale om, og andre ministre accepterer dem. Jeg føler heller ingen trang til i forbindelse med denne forespørgsel, hvad jeg også ønsker at understrege, at bebrejde den pågældende långiver, at han har søgt at slippe billigst muligt i skat, eftersom hans dispositioner ganske øjensynligt finder sted indenfor lovens rammer. Det aktuelle forhold, som altså er baggrunden for denne forespørgsel, er jo nu iøvrigt undergået en ændring, efter at jeg har rejst min forespørgsel. Jeg ved, at långiveren, vistnok dagen efter at min forespørgsel blev fremsat, ønskede lånevilkårene overfor telefonselskabet ændret, så lånet blev et parilån til $6\frac{1}{4}$ pct.; og jeg er vidende om, at Københavns kommune i dag fra långiveren har fået en henvendelse om at ændre lånebetingelserne på samme måde.

Men selve spørgsmålet om skattelovens bestemmelser eller manglende bestemmelser overfor sådanne kapitalgevinster står imidlertid stadig tilbage, og der kan forhåbentlig her i det høje ting, også hos den højtærede finansminister, samles tilslutning til en ændring af loven. Jeg har forstået det således — på anden måde kan jeg ikke udlægge den højtærede finansministers stillingtagen —, at finansministeren er enig med mig i, at det er urimeligt, at skatteloven i dag er sådan indrettet, at betydelige kapitalgevinster ikke beskattes. Dette er så meget mere urimeligt, når der ikke er tale om egentlige kapitalgevinster, men om reelle renteindtægter, der udfra enhver synsvinkel burde indkomstbeskattes, og jeg spørger derfor, om den højtærede finansminister ikke agter at søge dette forhold ændret. Jeg kan ikke se andet end, at dette må være konsekvensen af ministerens beslutning om at søge de pågældende lånetransaktioner forhindret.

Jeg vil også gerne vide, om den højtærede finansminister har anstillet nogen undersøgelse af, i hvor mange tilfælde der er tale om sådanne omgæelser af indkomstskattepligten. Såvidt det er mig bekendt, er det her fremdragne tilfælde ikke enestående. Ved udstedelse af prioriteter i

fast ejendom finder noget tilsvarende sted i stort omfang, og ved køb af lavt forrentede obligationer, herunder også statsobligationer, kan der i dag opnås betydelige tilsvarende skattefri kapitalgevinster.

Jeg synes derfor, der vil være god grund til at finde udvej for en ændring af beskattingsreglerne på dette område. Det kan ikke bestrides, at den renteudvikling, som har fundet sted det sidste års tid, i høj grad har aktualiseret problemet. Man kan diskutere renteniveauet — vi har gjort det under den tidligere debat, og jeg skal ikke genoptage debatten —, men jeg kan godt gøre den bemærkning i hvert fald, at det i sig selv er ganske antageligt, at man i dag for et fem års lån skal op på en effektiv rente på $6\frac{1}{4}$ pct., når der er tale om offentlige institutioner, som i realiteten er statsgaranterede i sådanne forhold. Der kan efter min opfattelse og efter mit partis opfattelse ikke være nogen art af rimelighed i, at vi på alle områder, hvor det gælder arbejdsindtægter, beskatter disse så effektivt, som det sker, og iøvrigt pålægger borgerne meget store skatteforpligtelser, hvis man samtidig tillader en kreds af mennesker her i landet at oparbejde meget store skattefri indtægter ved at udnytte den forhåndenværende penge-situation.

Jeg tillægger dette synspunkt en meget stor betydning, for jeg synes, at den byrde, der hviler på befolkningen i dag, er af en sådan størrelse — det ved vi allesammen, og ikke mindst vi, der selv har medansvaret for det, bør kunne sige det —, at der ikke bør være nogen rimelighed i en påstand om, at visse grupper med meget store kapitaler og med meget store spekulationsmuligheder kan hente betydelige indtægter hjem uden på nogen måde at skulle betale skat af dem.

Jeg tør ikke sige, om man kan klare det her opståede problem ved en hurtig gennemførelse af skattekommissionens forslag om en almindelig afgift på kapitalgevinster, eller om man kan tage en del ud af dette kompleks, eller om man i første omgang skal henholde sig til en midlertidig udvidelse af ligningslovens bestemmelser om beskattning af realisationsgevinster, så disse bestemmelser også i højere grad skal gælde i tilfælde, hvor der ikke foreligger spekulationshensigter. Men det synes mig i hvert fald givet, at spørgsmålet hurtigst bør tages op til drøftelse og afgørelse, og det er derfor, jeg har stillet min forespørgsel til den højtærede finansminister, om han vil tage